

РЕШЕНИЕ

№ 4004

гр. София, 03.12.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 05.11.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **5622** по описа за **2010** година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 АПК вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на К. Г. П. срещу решение на СРС, НК, 18 състав по нахд 4722/2010г., с което е потвърдено наказателно постановление № ПР- НП-7 от 10.03.2010г. на председателя на С. П., за налагане на К. Г. П. глоба в размер на 1000 лв – административно наказание по чл. 8, ал.1 т.1 от Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни длъжности, за нарушение на чл. 4, ал.1 т.1 от същия закон.

Като касационно основание се сочи явна несправедливост на наложеното наказание – чл.348, ал.1, т.3 НПК, тъй като същото не съответства на обществената опасност на деянието.

Ответникът по жалбата – С. П., чрез процесуални си представител оспорва същата.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

С обжалваното решение на СРС, НК, 18 състав по нахд 4722/2010г. е потвърдено наказателно постановление № ПР- НП-7 от 10.03.2010г. на председателя на С. П., с което на К. Г. П. е наложена глоба в размер на 1000 лв – административно наказание по

чл. 8, ал.1 т.1 от Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни длъжности, за нарушение на чл. 4, ал.1 т.1 от същия закон.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, нито абсолютната погасителна давност за административно-наказателното преследване.

Не е налице посоченото в жалбата касационно основание – явна несправедливост на наложеното наказание. След обсъждане на събраните доказателства СРС е възприел за установена фактическата обстановка, описана в акта за установяване на административно нарушение. Съдът е приел въз основа на обсъдените писмени и гласни доказателства, че касаторът, в качеството му на заместник- кмет на община Куклен не е подал в законоустановения едномесечен срок декларация за имуществото си пред Публичния регистър към Сметната П.. При тази фактическа обстановка, правилно е изведено, че описаното в АУАН и НП административно нарушение е осъществено, а дадената правна квалификация е точна. Не са допуснати нарушения в административно-наказателното производство.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на жалбоподателя.

Незнанието на закона не представлява извинение за неспазване на административни задължения. Обществената опасност на деянието е отчетена от законодателя при въвеждане на нормата в правовия ред. Не случайно предвидените глоби за подобно деяние са високи. Следва да бъдат отчетени публичния характер на заеманата от касатора длъжност и високите изисквания на обществото към него. Извършена е изискуемата индивидуализация на наказанието, като е взето предвид, че нарушението е за първи път, а декларацията е подадена един ден след изтичане на срока. Наложена е минимално предвидената по закон глоба. Не е налице инвокираното касационно основание – явна несправедливост на наложеното наказание.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното Административен съд С.-град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение на СРС, НК, 18 състав по нахд 4722/2010г.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

